

Çeviri: PÜREN ÖZGÖREN

ROALD DAHL

ÖPTÜM
SENİ

3. BASKI

♥ can
modern

ROALD DAHL
ÖPTÜM SENİ

Roald Dahl bir casus, savaş pilotu, okolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucitti. Bunların yanı sıra, *Charlie'nin okolata Fabrikası*, *Matilda*, *Koca Sevimli Dev* ve daha pek çok harikulade kitabın yazarıydı. Dahl, dünyanın bir numaralı hikâye anlatıcısı unvanını hl koruyor.

Roald Dahl, *Bay ve Bayan Kıl* adlı kitabında Öyle der:
“İyi düşünceleri olan bir insan asla çirkin olamaz. Düşünceleriniz iyiyse, yüzünüzden güneş ışını gibi fıŐkırır bu düşünceler ve her zaman çok hoş grnrsnz.”

Biz, iyi Şeyler yapmanın gücüne inanıyoruz. Bu nedenle, Dahl'ın kitaplarından elde edilen tüm gelirin %10'u* Roald Dahl yardım kurumlarına bađıŐlanıyor. Vakıf Őu alanlarda destek sağlıyor: Çocukların bakımından sorumlu uzman hemŐirelere yardım, ihtiyaı olan ailelere bađıŐ ve eğitime destek programları. Bu önemli yardım çalıŐmalarımızı sürdürmemize katkıda bulunduğunuz için teşekkür ederiz.

Daha fazla bilgi için roalddahl.com'u ziyaret edebilirsiniz.

Roald Dahl Yardım Vakfı, 1119330 numarasıyla tescillenmiŐ,
BirleŐik Krallık'a bağlı bir yardım kurumudur.

*BađıŐlanan teliflerden komisyon düŐülmüŐtür.

Can Modern

Öptü Seni, Roald Dahl

İngilizce aslından çeviren: Püren Özgören

© 1959, Roald Dahl Nominee Ltd.

© 1997, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 1997

3. basım: Ocak 2021, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Emrah Serdan

Editör: Berrak Göçer

Düzeltili: Burçak Başpınar

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

Sertifika No: 28640

ISBN 978-975-07-3660-5

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Kat: 8, 34398,

Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750736605

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

ROALD DAHL
ÖPTÜM SENİ

ÖYKÜ

İngilizce aslından çeviren

Püren Özgören

♥can

Roald Dahl'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Oswald Amca, 1991

Çocuk kitapları:

Charlie'nin Çikolata Fabrikası, 1989

Charlie'nin Büyük Cam Asansörü, 1991

Dev Şeftali, 1998

Bay ve Bayan Kıl, 2007

Büyülü Parmak, 2007

Cadılar, 2007

Dünya Şampiyonu Danny, 2007

George'un Harika İlacı, 2007

Kaplumbağa, 2007

Yaman Tilki, 2007

Zürafa, Peli ve Ben, 2007

Matilda, 2007

Koca Sevimli Dev, 2008

Küçük Adam Büyürken, 2011

Tek Başına, 2011

İrikrym Timsah, 2014

Benek Tozu ve Diğer Müthiş Sırlar, 2016

ROALD DAHL, 1916'da Galler'de Norveçli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Eğitimini İngiltere'de tamamladıktan sonra Afrika'da Shell firması için çalışmaya başladı. İkinci Dünya Savaşı'nda RAF savaş uçaklarında pilotluk yaparken, başından aldığı ağır bir darbe sonucu ordudan ayrıldı ve ABD'ye gitti. Burada İngiltere için diplomatlık ve istihbaratçılık yaptı. 1942'de yazdığı ilk öyküsü "A Piece of Cake"te de (Çocuk Oyuncağı), 1943'te yayımlanan ilk çocuk kitabı *The Gremlins*'de de (Cinler) pilotluk günlerini yazdı. Özellikle *Charlie'nin Çikolata Fabrikası* ve *Matilda* gibi çocuk kitaplarıyla tanınan Dahl'ın yetişkinler için iki romanı (*Sometime Never: A Fable for Superman* [Hiçbir Zamanlar: Süpermen İçin Bir Masal], *Oswald Amcam*) ve altmıştan fazla öyküsü bulunuyor. Dahl, *Senin Gibi Biri* adlı öykü kitabı ile "Pansiyoncu Kadın" ve "Deri" adlı öyküleriyle üç defa Edgar Allan Poe Ödülü'ne layık görüldü. 1990'da Oxford'da kan kanserinden öldü.

PÜREN ÖZGÖREN, 1957'de Adana'da doğdu. Avusturya Lisesi'nde eğitimini tamamladıktan sonra Miami Üniversitesi'nde eğitim gördü. F. Scott Fitzgerald, Doris Lessing, D.H. Lawrence, Roald Dahl, Patricia Highsmith, Yukio Mişima, Henry Miller, Lawrence Durrell, Ernest Hemingway, Toni Morrison, Susan Sontag, Khaled Hosseini, Janet Wallyach, Roman Polanski, Truman Capote gibi yazarların eserlerini dilimize kazandırdı.

Bu kitap P.N.D. için

İçindekiler

Pansiyoncu Kadın	13
William ile Mary	25
Gökyüzüne Çıkan Yol	57
Vaizin Zevki	73
Bayan Bixby ve Albayın Mantosu	103
Krallık Jölesi	125
Minik Balık Georgy	159
Yaratılış ve Felaket	189
Fatih Edward	197
Domuz	221
Dünya Şampiyonu	247

PANSİYONCU KADIN

Billy Weaver Londra'dan buraya öğleden sonra treniyle, Swindon'da aktarma yaptıktan sonra gelmişti; Bath'a vardığında saat akşamın dokuzu olmuştu, ay istasyon girişinin tam karşısındaki evlerin üstündeki duru, yıldızlı gökyüzünde yükselmeye başlamıştı. Hava buz gibiydi, yanaklarına çarpan rüzgâr buzdan bir kılıçtan farksızdı.

"Affedersiniz," dedi, "buraya yakın, ucuz bir otel var mı acaba?"

"The Bell and Dragon'ı deneyin," dedi hamal, yolun aşağısını göstererek. "Sizi geri çevireceklerini sanmam. Dört yüz metre kadar ileride, yolun karşısında."

Billy adama teşekkür etti, bavulunu aldı, The Bell and Dragon'a kadar olan dört yüz metrelik yolu yürümeğe koyuldu. Bath'a daha önce hiç gelmemişti. Burada yaşayan bir tanıdığı da yoktu. Ama şirketin Londra'da bulunan merkez bürosundaki Bay Greenslade buranın olağanüstü bir kent olduğunu söylemişti. "Kendine kalacak bir yer bul," demişti, "sonra da gidip şube müdürüyle görüş."

Billy on yedi yaşındaydı. Sırtında yeni, lacivert bir yağmurluk, yeni, kahverengi bir takım elbise, başında da yeni, kahverengi bir şapka vardı ve kendini çok iyi hissediyordu. Çevik adımlarla yolun aşağısına doğru ilerledi. Bugünlerde her şeyi çevik, canlı devinimlerle yapmaya

çalışıyordu. Canlılık, diye düşünüyordu, bütün başarılı işadamlarının *tek* ortak noktası. Merkez bürodaki koca-başlar günün her ânında fazlasıyla canlı, çevikti. Akıl alır gibi değildi.

Yürüdüğü geniş caddede hiç dükkân yoktu; yolun her iki kıyasına birbirine tıpatıp benzeyen, yüksekçe binalar dizilmişti. Hepsinin de sundurması, sütunları, ön kapıya ulaşan dört-beş basamaklı girişleri vardı, bir zamanlar epeyce gösterişli evler oldukları açıkça belliydi. Ama şimdi, karanlıkta bile, Billy kapı ve pencerelerdeki ahşabın boyasının döküldüğünü, o güzelim beyaz cephelerin bakımsızlıktan kabardığını, çatladığını görebiliyordu.

Ansızın gözüne, bir giriş katının yakındaki sokak lambasının pırıl pırıl aydınlattığı penceresine yapıştırılmış olan, basılı bir ilan ilişti. Üzerinde “ODA-KAHVALTI” yazıyordu. Duyurunun hemen altındaki vazoya ince uzun, çok güzel söğüt püskülleri konmuştu.

Billy durdu. Biraz yaklaştı. Pencerenin iki yanından yeşil perdeler (kadifemsi bir kumaş) sarkıyordu. Söğüt püskülleriyle nefis bir uyum içindeydi. Billy iyice yaklaştı, camdan içeriye baktı; gördüğü ilk şey, şöminede yanan parlak ateş oldu. Ateşin karşısındaki halının üzerinde küçük, şirin bir köpek yatıyordu; şu kısa bacaklı, bodur köpeklerden biriydi, dertop olmuş, burnunu karnına gömmüş, uyuyordu. Oda yarı karanlıkta görebildiği kadarıyla, zevkli eşyalarla doluydu. Kısa kuyruklu bir piyano, kocaman bir divan, bir sürü tumbul koltuk; gözüne bir köşede duran kafes ilişti, içinde kocaman bir papağan vardı. Bu tür yerlerde hayvan görmek iyiye işarettir, dedi içinden; evet, burası geceyi geçirmek için oldukça uygun bir yere benziyordu. Burada The Bell and Dragon’dan çok daha rahat edeceği kesindi.

Öte yandan, barı olan bir otel, bir pansiyondan daha neşeli olmaz mıydı? Akşamları bira içip dart oynayabile-

ceği, sohbet edecek bir sürü insan bulabileceği, üstelik büyük bir olasılıkla ona çok daha ucuza mal olacak bir yer. Daha önce bir otelde birkaç gece kalmış ve bundan hoşlanmıştı. Oysa bir pansiyonda hiç gecelememiştir; dürüst olmak gerekirse, pansiyonlardan azıcık korkuyordu. Sırf adı bile haşlanmış lahana, açgözlü pansiyoncu kadınlar ve tütsülenmiş çirozun oturma odasını kaplayan ağır kokusuyla ilintili imgeler çağırıştırıyordu.

Billy bunları düşünerek soğukta iki-üç dakika kadar titredikten sonra yoluna devam etmeyi ve kararını vermeden önce The Bell and Dragon'a bir göz atmayı kararlaştırdı. Döndü, gitmeye hazırlandı.

İşte tam o anda tuhaf bir şey oldu. Adımını atmış, pencereye sırtını dönmek üzereydi ki gözü üzerinde "ODA-KAHVALTI" yazan şu küçük ilana takıldı; inanılır gibi değildi, ama gözünü ondan bir türlü ayıramıyordu. ODA-KAHVALTI, ODA-KAHVALTI, ODA-KAHVALTI. Her sözcük kocaman, kapkara bir göz kesilmiş camdan ona bakıyor, onu esir alıyor, olduğu yere mihliyor, orada kalmaya, bu evden uzaklaşmamaya zorluyordu sanki; kendine geldiğinde pencereden uzaklaştığını, evin ön kapısına doğru ilerlediğini ayırmıyordu; basamakları tırmandı, zile uzandı.

Zili çaldı. Zilin evin arka tarafındaki odalardan birinde yankılandığını duydu ve *aynı* anda (evet, aynı anda, daha elini kapının zilinden çekmesine bile kalmadan) kapı açıldı; karşısında bir kadın duruyordu.

Genellikle zili çalar, en azından yarım dakika kadar kapının açılmasını beklersiniz. Oysa bu hanımefendi karşısında bitivermişti, kapağı açılınca kutudan fırlayan şu yaylı kuklalar gibi. Billy zili çalmış ve kadın pat diye ortaya çıkıvermişti! Billy irkildi.

Kadın kırk beş-elli yaşlarındaydı, delikanlıyı görür görmez yüzünde sevecen, cana yakın bir gülümseme belirdi.

“*Lütfen içeri gel,*” dedi, tatlılıkla. Kapıyı ardına kadar açık tutarak yana çekildi; Billy aynı anda kendini içeriye doğru bir adım atarken buldu. Kadının peşine takılıp bu eve girme isteği, daha doğrusu dürtüsü inanılmayacak kadar güçlüydü.

“Penceredeki ilanı gördüm,” dedi, yürümek için kendini tutarak.

“Evet, biliyorum.”

“Boş bir odanız olup olmadığını merak ettim.”

“*Çoktan* hazır, seni bekliyor tatlım,” dedi kadın. Yuvanlak, pembe bir yüzü, yumuşacık mavi gözleri vardı.

“The Bell and Dragon’a doğru gidiyordum,” dedi Billy. “Birden gözüme pencerenizdeki ilan çarptı.”

“Sevgili oğlum,” dedi kadın, “neden soğukta duruyorsun? İçeriye girsene.”

“Ne kadar istiyorsunuz?”

“Gecesi 5 pound 6 peni, kahvaltı dahil.”

İnanılmayacak kadar ucuzdu. Ödemeyi düşündüğü fiyatın yarısından bile azdı.

“Çok geldiyse,” diye atıldı kadın, “azıcık inebilirim. Kahvaltıda yumurta istiyor musun? Yumurta şu ara öyle pahalı ki. Yumurtayı çıkarırsak 6 peniyi düşebilirim.”

“Yo, 5 pound 6 peni iyidir,” diye atıldı Billy. “Burada kalmak istiyorum.”

“İsteyeceğini biliyordum. Hadi gir.”

Kadın aşırı tatlıydı. Hali tavrı, oğlunun Noel tatilini geçirmek için eve davet ettiği en iyi arkadaşını karşılayan bir anneyi andırıyordu. Billy şapkasını çıkardı, eşığı geçip içeriye girdi.

“Şapkanı şuraya asabilirsin,” dedi kadın. “Dur da paltonu çıkarmana yardım edeyim.”

Holde başka palto ya da şapka yoktu. Ne bir şemsiye ne bir baston, hiçbir şey.

“Ev *tamamen* bizim,” dedi kadın, omzunun üstün-

den oğlana gülümseyerek, basamakları çıkmaya başlamıştı bile. “Biliyor musun, küçük yuvamda ziyaretçi kabul etme zevkini pek sık tadamıyorum.”

Yaşlı kız azıcık bunamış, dedi Billy içinden. Ama geceliği 5 pound 6 peni olduğu sürece, kimin umurunda? “Bana pansiyonerlerin kuyrukta beklediği bir ev gibi görünüyor,” dedi kibarca.

“Ah, öyle tatlım, gerçekten öyle. Ama sorun, benim birazcık seçici ve titiz davranmam; ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?”

“Ah, elbette.”

“Yine de her zaman hazırlıklıyım. Ev gece gündüz, tepeden turnağa hazırdır, ne olur olmaz, her an uygun, genç bir beyefendi çıkıp gelebilir, değil mi canım? Arada bir, kapıyı açıp da karşında tam anlamıyla *uygun* birini bulmanın ne büyük bir zevk olduğunu tahmin edemezsin.” Merdivenin yarısına gelmişti, durdu, bir elini trabzana dayayıp dinlendi, döndü, solgun dudaklarında geniş bir gülümsemeyle delikanlıya baktı. “Tıpkı senin gibi,” diye ekledi, mavi gözler Billy’nin bedeninde ağır ağır gezindi, ayaklarına kadar indi, sonra yeniden yüzüne dikildi.

İlk kata gelince delikanlıya, “Bu kat benim,” dedi.

İkinci kata çıktılar. “Bu da senin, *hepsi*. Odan şurada. Umarım beğenirsin.” Billy’yi ön tarafa bakan, küçük ama ferah bir odaya götürdü, içeriye girerken elektrik düğmesini çevirdi.

“Sabah güneşi doğruca odaya dolar Bay Perkins. So-yadınız Perkins’ti, öyle değil mi?”

“Hayır,” dedi oğlan. “Weaver.”

“Bay Weaver. Ne hoş. Çarşafların arasına sıcak su şişesi koymuştum Bay Weaver, havalandırmak için. Yabancı bir yatakta temiz çarşaf ve bir sıcak su şişesi bulmak çok rahatlatıcı, değil mi Bay Weaver? Yine de üşüyecek olursanız, hemen gaz sobasını yakıverin.”

“Teşekkür ederim,” dedi Billy. “Çok teşekkür ederim.” Yatak örtüsünün bir ucunun yarısına kadar açılmış ve karyolanın yan tarafına sıkıştırılmış olduğunu ayımsadı; yatak hazırды, içine girecek olan kişiyi bekliyordu.

“Sonunda gelmene öyle sevindim ki,” dedi kadın, oğlanın yüzüne içtenlikle bakarak. “Kaygılanmaya başlamıştım.”

“Buna gerek yoktu,” diye karşılık verdi Billy gülümseyerek. “Benim için kaygılanmanız gerekmezdi.” Bavulunu iskemlenin üzerine yerleştirdi, kapağını açtı.

“Peki ya akşam yemeği tatlım? Buraya gelmeden önce bir şeyler yiyebildin mi?”

“Hiç aç değilim, teşekkür ederim,” dedi Billy. “En iyisi bir an önce yatmalı, yarın sabah erkenden kalkıp büroya gitmem gerekiyor.”

“Pekâlâ. Seni yalnız bırakayım da rahatça yerleş. Ama yatmadan önce senden bir ricam olacak. Zemin kattaki oturma odasına inip defteri imzalayabilir misin? Bunu herkes yapmak zorunda, yasalar böyle. Tam da *bu* aşamada yasalara karşı gelmek istemeyiz, değil mi?” Elini hafifçe salladı, odadan çabucak çıktı, kapıyı kapadı.

Şimdi, bu pansiyoncu kadının azıcık çatlak olması Billy’yi şu kadarlık rahatsız etmiyordu. Her şey bir yana, zararsız olduğu kadar –Billy’nin bundan en küçük bir kuşkusu yoktu– kibar ve cömertti de. Savaşta bir oğlunu yitirmiş, ya da buna benzer bir şey yaşamış ve bir türlü tam anlamıyla toparlanamamış olmalıydı.

Birkaç dakika sonra, bavulunu boşaltıp ellerini yıkadıktan sonra aşağıya, zemin kata indi ve oturma odasına girdi. Pansiyoncu kadın orada değildi ama şöminedeki ateş yanıyor, küçük köpek uyuklamayı sürdürüyordu. Oda nefis bir biçimde ılık, rahatlatıcıydı. Amma da şanslı herifim, diye düşündü, ellerini ovuşturarak. Bu, umduğundan da iyiydi.

Sıra dışının krallığına hoş geldiniz!

Casus, savaş pilotu, çikolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucit.

Roald Dahl, yazdığı kitaplar kadar renkli bir yazar. *Charlie'nin Çikolata Fabrikası* ve diğer çocuk kitaplarıyla tanınan Dahl'in yetişkinlere anlattığı hikâyeler de bir o kadar sihirli.

Dahl, usta bir öykücü, gelmiş geçmiş en iyi hikâye anlatıcılarından biri.

Ağızlarından korkan bir adamı, kocalarından illallah diyen kadınları, ölümünden sonra beyninin yaşatılmasını kabul eden birini anlatırken gündeliği olağandışına, olağandışını sıradana dönüştürmeyi başarıyor. Bazen fantastik bir hikâyeyle çıkıyor okurun karşısına, bazen de dünyayı dışarıdan bir bakışla irdeleyip bizi alışlageldik düzene yabancılaştırıyor.

Çoğunlukla karıkoca ilişkilerinin ele alındığı *Öptüm Seni*'de insan doğasının karanlığını, var olduğunu kabul etmek istemediğimiz yönlerimizi ortaya çıkarıyor Dahl. Bunu hiçbir hikâyesinde eksik olmayan mizahla yapıyor. Püren Özgören'in incelikli çevirisiyle yayımladığımız *Öptüm Seni*'deki öyküler, sürprizli sonlarıyla bu sefer yetişkinler için birer şölen.

ROALD DAHL →

www.rolaldahl.com

Teşekkür ederiz! Bu kitabı satın alarak bir çocuğa yardım etmiş olunuz. Dahl'in kitaplarından elde edilen gelirin %10'u Roald Dahl yardım kurumlarına bağlanıyor. Daha fazla bilgi için kitabın içineki web sayfasına bakabilirsiniz.

 CAN

can yayinlari.com twitter.com/canyayinlari facebook.com/canyayinlari

ISBN-13: 978-975-07-3660-5

9 789750 736605